

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (desmitā palāta)

2018. gada 13. septembrī*

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – Grafiska preču zīme, kas attēlo viļņotu krustojošos līniju rakstu – Regula (EK) Nr. 207/2009 – 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspēja – Virsmas raksts

Lieta C-26/17 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2017. gada 18. janvārī iesniedza

Birkenstock Sales GmbH, Fetelšosa [*Vettelschoß*] (Vācija), ko pārstāv *C. Menebröcker* un *V. Töbelmann*, *Rechtsanwälte*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks –

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), ko pārstāv *D. Walicka*, pārstāve,

atbildētājs pirmajā instancē.

TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs E. Levits, tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*] (referents) un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre: S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 21. marta tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 6. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

- 1 Ar apelācijas sūdzību *Birkenstock Sales GmbH* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2016. gada 9. novembra spriedumu *Birkenstock Sales/EUIPO* (Viļņotu krustojošos līniju raksta attēls) (T-579/14, turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”, EU:T:2016:650), ciktāl ar minēto spriedumu Vispārējā tiesa daļēji noraidīja tās prasību atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 15. maija lēmumu lietā R 1952/2013-1 saistībā ar grafiskas preču zīmes, ko veido viļņotu krustojošos līniju raksta attēls, starptautiskās reģistrācijas attiecināšanu uz Eiropas Savienību (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.) 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts:

“1. Neregistrē:

[..]

b) preču zīmes, kam nav atšķirīgu īpašību [atšķirtspējas];

[..].”

Tiesvedības priekšvēsture

- 3 Apelācijas sūdzības iesniedzēja ir *Birkenstock Orthopädie GmbH & Co. KG* tiesību pārņēmēja; iepriekš minētā sabiedrība 2012. gada 27. jūnijā Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijā (*WIPO*), balstoties uz Vācijas preču zīmi, ieguva starptautisku reģistrāciju, kura tostarp tika attiecināta uz Eiropas Savienību, attiecībā uz šādu grafisku preču zīmi:

- 4 2012. gada 25. oktobrī *EUIPO* saņēma paziņojumu par aplūkojamā apzīmējuma (turpmāk tekstā – “strīdus apzīmējums”) starptautisko reģistrāciju.

- 5 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta aizsardzības paplašināšana, ietilpst 10., 18. un 25. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām (turpmāk tekstā – “Nicas nolīgums”) un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
- 10. klase: “ķirurģiskās, medicīnas, zobārstniecības un veterinārās iekārtas un instrumenti; mākslīgie orgāni, acis un zobi; ortopēdiskie izstrādājumi; šuvju materiāls; ķirurģiskais šuvju materiāls; ortopēdiskie apavu izstrādājumi, tostarp ortopēdiskie apavu izstrādājumi pēdu rehabilitācijai, fizioterapijai, terapijai un cita veida medicīniskai izmantošanai, kā arī ortopēdisko apavu izstrādājumu elementi, tostarp ortopēdiskās kurpes, ieskaitot ortopēdiskās kurpes ar zolītēm vai ortopēdiskiem atbalstiem, kā arī ortopēdiskajiem pēdas un apavu ieliktniem, tostarp ortopēdiskie pēdas atbalsti un ortopēdiskie kurpju ieliktni un to daļas, tostarp stingri termoplastiskie ieliktni; ortopēdiskām kurpēm pielāgojamas kurpju sastāvdaļas un piederumi, it īpaši ieliktni, pazoles, starpzoles, iekšējās zoles, elastīgs polsterējums, elastīgas starpzoles un elastīgas kurpju zoles, tostarp kā pilnībā no plastmasas veidoti ieliktni un ortopēdiskās zolītes no dabiskā korķa, termiski apstrādāta korķa, plastmasas, lateksa vai šūnveida plastmasas, tostarp kā elastīgi korķa un lateksa vai plastmasas un korķa elementi; ortopēdiskie pēdu un kurpju ieliktni; ortopēdiskie pēdu un kurpju atbalsti; ortopēdiskie apavu izstrādājumi, it īpaši ortopēdiskās čības un sandales; ortopēdiskās zolītes, ieliktni, tostarp plastmasas, lateksa vai šūnveida plastmasas ieliktni, arī kā elastīgi korķa un lateksa vai plastmasas un korķa elementi”;
  - 18. klase: “āda un ādas imitācijas, kā arī preces no šiem materiāliem, kas ietvertas šajā klasē; dzīvnieku ādas, kažokādas; bagāžas somas un čemodāni; lietussargi, saulesargi un pastaigu spieķi; pātagas, iejūgi un zirglietas; naudas maki; somas; rokassomas; dokumentu mapes; pie jostas piestiprināmas somas; ceļojuma somas apģērbu glabāšanai; atslēgu futrāļi (siki ādas izstrādājumi); skaistumkopšanas piederumu somas; kosmētikas piederumu somas, maki kosmētikas piederumu glabāšanai, tā sauktie “vanity cases”, ceļojumu somas; mugursomas”;
  - 25. klase: “apģērbi, galvassegas, apavi, tostarp komforta apavi un darbam, atpūtai, pēdu veselībai un sportam paredzēti apavi, tostarp sandales, vingrošanas sandales, iešļūcenes, vingrošanas čības, koka tupeles, arī ar zolītēm, it īpaši ar anatomiski pielāgotām, dziļi ievietotām zolītēm, pēdu atbalsti un pēdu un apavu ieliktni, aizsargājoši ieliktni; iepriekš minēto apavu daļas un piederumi, proti, apavu virsmas priekšdaļas, papēžu daļas, ārējās zoles, iekšējās zoles, kurpju apakšējās daļas, tostarp zolītes, pēdu atbalsti; pēdu un kurpju ieliktni, it īpaši anatomiski pielāgotas, dziļi ievietotas zolītes, konkrēti, no dabiskā korķa, termiski apstrādāta korķa, plastmasas, lateksa vai šūnveida plastmasas, tostarp kā elastīgi korķa un lateksa vai plastmasas un korķa elementi; iekšējās zoles; apavu izstrādājumi, tostarp kurpes un sandales, zābaki, kā arī visu iepriekš minēto izstrādājumu daļas un piederumi, kas ietverti šajā klasē; jostas, šalles, plecu lakati”.
- 6 2012. gada 21. novembrī pārbaudītājs paziņoja apelācijas sūdzības iesniedzējai *ex officio* provizorisku pilnīgu atteikumu piešķirt starptautiskās preču zīmes aizsardzību Eiropas Savienībā. Šī atteikuma pamats bija strīdus apzīmējuma atšķirtspējas neesamība attiecībā uz visām konkrētajām precēm Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 7 Pēc tam, kad apelācijas sūdzības iesniedzēja bija atbildējusi uz paziņojumā par provizorisku atteikumu izvirzītajiem iebildumiem, *EUIPO* Pārbaudes nodaļa ar 2013. gada 29. augusta lēmumu tā paša iepriekš minētā [atteikuma] pamata dēļ apstiprināja pilnīgu atteikumu piešķirt starptautiskās preču zīmes aizsardzību Savienībā.
- 8 2013. gada 4. oktobrī apelācijas sūdzības iesniedzēja, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 58.–60. pantu, par šo lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību *EUIPO*.

- 9 Ar 2014. gada 15. maija lēmumu *EUIPO* Apelācijas pirmā padome (turpmāk tekstā – “Apelācijas padome”) noraidīja apelācijas sūdzību, uzskatot, ka strīdus apzīmējumam nav atšķirtspējas attiecībā uz konkrētajām precēm.
- 10 Apelācijas padome tostarp uzskatīja, ka minētais apzīmējums ir attēlots kā viļņotas līnijas, kuras krustojas savā starpā taisnos leņķos un atkārtojas regulārā secībā, kas var izplesties četros kvadrāta virzienos un tādā tikt izvietotas uz jebkuras divdimensiju vai trīsdimensiju virsmas. Līdz ar to strīdus apzīmējums uzreiz tikšot uztverts kā virsmas raksta attēls.
- 11 Turklāt Apelācijas padome norādīja, ka ir vispārzināms, ka preču vai to iepakojuma virsmas tiek izrotātas ar rakstiem dažādu iemeslu dēļ, tostarp lai uzlabotu to estētisko izskatu un/vai tehnisku apsvērumu dēļ.
- 12 Tā uzsvēra, ka saskaņā ar judikatūru, tā kā vidusmēra patērētāji nav pieraduši izdarīt pieņēmumus par preču komerciālo izcelsmi, balstoties uz apzīmējumiem, kas sajaucami ar pašu preču izskatu, atšķirtspēja Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē šādiem apzīmējumiem ir vienīgi tad, ja tie būtiski atšķiras no nozares standartiem vai prakses. Tā uzskatīja, ka šī judikatūra ir piemērojama šajā lietā, jo strīdus apzīmējums ir sajaucams ar attiecīgo preču izskatu.
- 13 Apelācijas padome uzskatīja, ka kopējais iespaids, ko rada strīdus apzīmējums, ir banāls un ka šis virsmas raksts var tikt izvietots uz ikvienas no attiecīgajām precēm, attiecībā uz kurām tam var būt estētiska un/vai tehniska funkcija. Tās ieskatā šī apzīmējuma radītais kopējais iespaids būtiski vai pat vispār neatšķiras no konkrētajās nozarēs pastāvošās prakses.
- 14 Apelācijas padome secināja, ka konkrētā sabiedrības daļa, visticamāk, uztveršot minēto apzīmējumu kā vienkāršu virsmas rakstu, nevis kā konkrētas komerciālās izcelsmes norādi.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 15 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegts 2014. gada 1. augustā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību, lūdzot atcelt apstrīdēto lēmumu.
- 16 Savas prasības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzīja vienu vienīgu pamatu saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Tā tostarp norādīja, ka Apelācijas padome nav balstījies uz strīdus apzīmējumu tādā formā, kādā tas ir reģistrēts, proti, attēlu, kuram ir skaidri norobežota virsma un kurš nav sajaucams ar preču formu, turpretim tā ir nepamatoti paplašinājusi minēto apzīmējumu, apgalvojot, ka tas var tikt atveidots un turpināts.
- 17 Pēc tam, kad pārsūdzētā sprieduma 23.–27. punktā Vispārējā tiesa bija atgādinājusi atbilstošo judikatūru, tā pārbaudīja judikatūras par apzīmējumiem, kuri ir sajaucami ar preču izskatu, piemērojamību šajā lietā. Šajā nolūkā Vispārējā tiesa tostarp pārsūdzētā sprieduma 50.–68. punktā izskatīja jautājumu, kāds ir atbilstošais kritērijs, lai apzīmējums, ko veido vairāki elementi, kuri regulāri atkārtojas, un kas domāts kā grafiska preču zīme, var tikt uzskatīts par virsmas rakstu konkrētajām precēm.
- 18 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 54.–57. punktā Vispārējā tiesa secināja, ka vienīgi tad, ja virsmas raksta izmantošanas varbūtība, ņemot vērā attiecīgo preču raksturu, ir niecīga, šāds apzīmējums nevar tikt uzskatīts par virsmas rakstu attiecībā uz konkrētajām precēm.
- 19 Šī kritērija gaismā Vispārējā tiesa nosprieda, ka attiecībā uz “mākslīgajiem orgāniem, acīm un zobiem”, “šuvju materiālu; ķirurģisko šuvju materiālu” un “dzīvnieku ādām, kažokādām” Apelācijas padome nepamatoti ir piemērojusi minēto judikatūru, kā rezultātā tā ir balstījies uz kļūdainiem vērtējuma kritērijiem, un ka tādā apstrīdētais lēmums ir jāatceļ daļā, kas attiecas uz šīm precēm. Savukārt

saistībā ar citām precēm, kas ietilpst 10., 18. un 25. klasē Nicas nolīguma izpratnē, Vispārējā tiesa secināja, ka Apelācijas padome pamatoti ir piemērojusi judikatūru par apzīmējumiem, kas ir sajaucami ar preču izskatu.

- 20 Saistībā ar šīm pēdējām minētajām precēm, uz kurām attiecas aizsardzībai pieteiktā starptautiskā preču zīme, pārsūdzētā sprieduma 129.–153. punktā Vispārējā tiesa izskatīja jautājumu, vai Apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka strīdus apzīmējums būtiski neatšķiras no konkrēto nozaru standartiem vai prakses. Tā nosprieda, ka tā tas ir.
- 21 Līdz ar to Vispārējā tiesa atcēla apstrīdēto lēmumu attiecībā uz šādām precēm: “mākslīgie orgāni, acis un zobi”, “šuvju materiāls; ķirurģisks šuvju materiāls” un “dzīvnieku ādas, kažokādas”, un noraidīja prasību pārējā daļā.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 22 Ar apelācijas sūdzību apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
  - apmierināt pirmajā instancē izvirzītos tās prasījumus, un
  - piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā un procesā Apelācijas padomē.
- 23 *EUIPO* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

- 24 Apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs pamatus attiecīgi par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, par pretrunām pārsūdzētā sprieduma pamatojumā un par faktu sagrozišanu.

Par pirmo apelācijas sūdzības pamatu

Par pirmā pamata pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 25 Pirmā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 54. un nākamajos punktos kā atbilstošu kritēriju, lai aplūkojamajā gadījumā saistībā ar konkrētajām precēm varētu tikt piemērota judikatūra par apzīmējumiem, kas ir sajaucami ar preču izskatu, kļūdaini esot izmantojusi kritēriju, kas balstīts uz “iespēju” vien, ka strīdus apzīmējums tiks izmantots kā virsmas raksts.
- 26 Proti, Tiesa tostarp 2012. gada 26. aprīļa rīkojumā *Deichmann/ITSB* (C-307/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:254) esot nospriedusi, ka ir nepieciešams, lai attiecīgā apzīmējuma izmantošana virsmas raksta veidā būtu “ticamākā izmantošana”. Līdz ar to ar iespēju, ka konkrētā starptautiskā preču zīme tiks izmantota kā virsmas raksts, vien nepietiekot, lai tiktu piemērota judikatūra par apzīmējumiem, kas ir sajaucami ar preču izskatu.

- 27 Nospriežot, ka apzīmējums, ko veido vairāki elementi, kuri regulāri atkārtojas, var netikt uzskatīts par virsmas rakstu tikai tad, ja šāda raksta izmantošanas varbūtība, ņemot vērā attiecīgo preču raksturu, ir niecīga, Vispārējā tiesa esot noteikusi kritēriju, kas atšķirtošies no “ticamākās izmantošanas” kritērija. Šis pirmais vērtējuma kritērijs attiecībā uz grafiskām preču zīmēm, ko veido vairāki elementi, kuri atkārtojas, nosaka stingrākus kritērijus par tiem, kas paredzēti citiem preču zīmju veidiem to atšķirtspējas novērtēšanas mērķiem.
- 28 *EUIPO* galvenokārt uzskata, ka pirmā pamata pirmā daļa ir nepieņemama un – pakārtoti – nepamatota.

– *Tiesas vērtējums*

- 29 Runājot par pirmā pamata pirmās daļas pieņemamību, ir jāatgādina, ka saskaņā ar LESD 256. pantu un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmo daļu apelācijas sūdzības iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un vērtēt atbilstošos faktus, kā arī vērtēt pierādījumus. Tādējādi šo faktu un pierādījumu novērtēšana, izņemot to sagrozišanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas pats par sevi būtu pakļauts Tiesas kontrolei apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2010. gada 2. septembris, *Calvin Klein Trademark Trust/ITSB*, C-254/09 P, EU:C:2010:488, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka pirmā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa, tāpēc, lai piemērotu judikatūru par apzīmējumiem, kas ir sajaucami ar preču izskatu, balstoties uz kritēriju par strīdus apzīmējuma iespējamu izmantošanu virsmas raksta veidā, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Tādēļ šī pamata daļa, kurā ir izvirzīts tiesību jautājums, ir pieņemama apelācijas tiesvedībā.
- 31 Runājot par šīs pamata daļas pamatotību, no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka preču zīmes atšķirtspēja Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē nozīmē, ka šī preču zīme ļauj identificēt preci, attiecībā uz kuru ir pieteikta reģistrācija, kā tādu, kas nāk no konkrēta uzņēmuma, un tādējādi atšķirt šo preci no citu uzņēmumu precēm. Šī atšķirtspēja ir jāvērtē, pirmkārt, saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir iesniegts reģistrācijas pieteikums, un, otrkārt, saistībā ar konkrētās sabiedrības daļas uztveri par tiem (spriedumi, 2007. gada 25. oktobris, *Develey/ITSB*, C-238/06 P, EU:C:2007:635, 79. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2010. gada 21. janvāris, *Audi/ITSB*, C-398/08 P, EU:C:2010:29, 33. un 34. punkts).
- 32 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 23. punktā Vispārējā tiesa pamatoti ir atgādinājusi, ka trīsdimensiju preču zīmju, kuras veido pašas preces izskats, atšķirtspējas novērtējuma kritēriji ir tādi paši kā tie, kuri piemērojami attiecībā uz citām preču zīmju kategorijām. Tā ir arī precizējusi, ka šo kritēriju piemērošanas ietvaros vidusmēra patērētāja uztvere, viņam sastopoties ar trīsdimensiju preču zīmi, ko veido pašas preces izskats, ne vienmēr ir tāda pati kā gadījumā, kad viņš sastopas ar vārdisku vai grafisku preču zīmi, ko veido apzīmējums, kas nav atkarīgs no preču, kuras tas aptver, izskata. Proti, vidusmēra patērētāji nav pieraduši izdarīt pieņēmumus par preču izcelsmi, balstoties uz preču vai to iepakojuma formu, bez jebkādiem grafiskiem vai teksta elementiem, un šādas trīsdimensiju preču zīmes atšķirtspēja tādējādi varētu būt grūtāk nosakāma nekā vārdiskas vai grafiskas preču zīmes atšķirtspēja (spriedumi, 2004. gada 7. oktobris, *Mag Instrument/ITSB*, C-136/02 P, EU:C:2004:592, 30. punkts, kā arī 2006. gada 22. jūnijs, *Storck/ITSB*, C-25/05 P, EU:C:2006:422, 26. un 27. punkts).
- 33 Šajos apstākļos, kā Vispārējā tiesa tāpat to pamatoti ir atgādinājusi pārsūdzētā sprieduma 24. punktā, atšķirtspēja Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē piemīt vienīgi tādi preču zīmei, kas būtiski atšķiras no attiecīgās nozares standartiem vai prakses un šī fakta dēļ var pildīt savu izcelsmes norādes pamatfunkciju (spriedumi, 2006. gada 12. janvāris, *Deutsche SiSi-Werke/ITSB*, C-173/04 P, EU:C:2006:20, 31. punkts, un 2006. gada 22. jūnijs, *Storck/ITSB*, C-25/05 P, EU:C:2006:422, 28. punkts).

- 34 Šī judikatūra, kas ir attīstījusies attiecībā uz trīsdimensiju preču zīmēm, ko veido pašas preces izskats, ir piemērojama arī gadījumā, ja pieteiktā preču zīme ir grafiska preču zīme, kuru veido minētās preces divdimensiju attēls (spriedums, 2006. gada 22. jūnijs, *Storck/ITSB*, C-25/05 P, EU:C:2006:422, 29. punkts), vai arī tad, ja pieteiktā preču zīme ir apzīmējums, ko veido preces virsmai piemērotais raksts (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2004. gada 28. jūnijs, *Glaverbel/ITSB*, C-445/02 P, EU:C:2004:393, 22.–24. punkts). Proti, arī abos šajos gadījumos preču zīmi neveido apzīmējums, kas būtu neatkarīgs no preču, kuras ar to tiek apzīmētas, izskata.
- 35 Minētā judikatūra tāpat ir piemērojama tad, ja preču zīmē tiek attēlota tikai daļa no apzīmētās preces (rīkojums, 2011. gada 13. septembris, *Wilfer/ITSB*, C-546/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:574, 59. punkts, un spriedums, 2014. gada 15. maijs, *Louis Vuitton Malletier/ITSB*, C-97/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:324, 54. punkts).
- 36 No tā izriet, kā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 28. punktā pamatoti ir nospriedusi, ka izšķirošais elements saistībā ar judikatūras, kas attiecas uz trīsdimensiju preču zīmēm, kuras sajaucamas ar preču izskatu, piemērojamību ir nevis tas, vai attiecīgais apzīmējums ir kvalificējams kā “grafisks”, “trīsdimensiju” vai citādi, bet gan fakts, ka tas ir sajaucams ar apzīmētās preces izskatu.
- 37 Šis izšķirošais elements, kā to būtībā ir norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 52. un 53. punktā, nozīmē apzīmējuma un attiecīgo preču vai to daļas līdzību, kura ir jāizvērtē, ņemot vērā minēto preču raksturu, un kurai ir jābūt tādai, lai to uztvertu konkrētā sabiedrības daļa.
- 38 Tieši šo apsvērumu gaismā ir jāpārbauda, vai, kā to apgalvo apelācijas sūdzības iesniedzēja, Vispārējai tiesai kā atbilstošais kritērijs, lai tā varētu piemērot judikatūru par preču zīmēm, kas ir sajaucamas ar preču izskatu, bija izmanto kritērijs, kas balstīts uz strīdus apzīmējuma ticamāko izmantošanu virsmas raksta veidā.
- 39 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 36. un 37. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka strīdus apzīmējums ir grafisks apzīmējums, ko veido vairāki elementi, kuri regulāri atkārtojas, var bezgalīgi izplesties četros virzienos un ir īpaši piemēroti izmantošanai virsmas raksta veidā. Šī paša sprieduma 48. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka preces, ko aptver šis apzīmējums, daļēji ir preces, kurām acīmredzami bieži ir virsmas raksti, piemēram, modes izstrādājumi plašā šī jēdziena izpratnē, un daļēji tās ir preces, attiecībā uz kurām nav tik acīmredzami, ka tām bieži vien ir virsmas raksti. Minētā sprieduma 54. un 55. punktā tā nosprieda, ka tātad principā pastāv šim apzīmējumam raksturīga varbūtība, ka tas tiks izmantots kā virsmas raksts, ka šādos apstākļos vienīgi tad, ja virsmas raksta izmantošanas varbūtība, ņemot vērā attiecīgo preču raksturu, ir niecīga, šāds apzīmējums nevar tikt uzskatīts par virsmas rakstu attiecībā uz konkrētajām precēm un ka citos gadījumos var tikt uzskatīts, ka attiecīgais apzīmējums patiešām veido virsmas rakstu.
- 40 Izmantodama kritēriju, kas, ņemot vērā attiecīgo preču raksturu, balstās uz strīdus apzīmējuma iespējamu izmantošanu, kuras varbūtība nav niecīga, virsmas raksta veidā, lai piemērotu judikatūru par trīsdimensiju preču zīmēm, kas sajaucamas ar preču izskatu, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu kļūdu tiesību piemērošanā.
- 41 Proti, pirmkārt, ņemot vērā iezīmes, kuras ir raksturīgās strīdus apzīmējumam, ko veido vairāki elementi, kuri regulāri atkārtojas, un pieteikto preču raksturu, šis apzīmējums, kā norādījis ģenerāladvokāts savu secinājumu 77. punktā, principā ir jau iepriekš domāts tam, lai to izvietotu uz minēto preču virsmas. Pastāv apzīmējumam, ko veido vairāki elementi, kuri regulāri atkārtojas, raksturīga varbūtība, ka tas tiks izmantots kā virsmas raksts un tātad būs sajaucams ar attiecīgo preču izskatu.

- 42 Otrkārt, ir jāuzsver, ka 2012. gada 26. aprīļa rīkojumā *Deichmann/ITSB* (C-307/11 P, nav publicēts, EU:C:2012:254, 55. punkts) izmantotajam kritērijam, kas attiecas uz ticamāko izmantošanu, nav nozīmes konkrētajā gadījumā, jo lietā, kurā izdots minētais rīkojums, runa bija nevis par apzīmējuma, kuru veido atkārtoto elementu virkne, bet gan par apzīmējuma, kurā attēlota lenķveidīga loksne ar raustītām līnijām, reģistrāciju.
- 43 Turklāt, ja tiktu ievērots apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītais ticamākās izmantošanas kritērijs, varētu rasties situācija, kad apzīmējumiem, kas, ņemot vērā tiem raksturīgās iezīmes, ir īpaši piemēroti tam, lai saistībā ar pieteiktajām precēm tos izmantotu kā virsmas rakstu, netiktu piemērota judikatūra par preču zīmēm, kas ir sajaucamas ar preču izskatu, lai gan attiecībā uz šādiem apzīmējumiem pastāv tiem raksturīgā varbūtība, ka tie tiks izmantoti kā virsmas raksts un ka tāpat tie būs sajaucami ar preču izskatu.
- 44 Šajos apstākļos pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata otro daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 45 Ar pirmā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa, nenosakot attiecīgo preču nozares standartus un praksi un neizvērtējot strīdus apzīmējumu no šo standartu viedokļa, ir pieļāvusi kļūdu.
- 46 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja, atsaucoties uz 2004. gada 7. oktobra spriedumu *Mag Instrument/ITSB* (C-136/02 P, EU:C:2004:592, 31. punkts) un 2012. gada 24. maija spriedumu *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli/ITSB* (C-98/11 P, EU:C:2012:307, 42. punkts), atgādina pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru atšķirtspēja Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir tikai preču zīmei, kas būtiski atšķiras no attiecīgās nozares standartiem vai prakses un šī fakta dēļ var pildīt savu izcelsmes norādes pamatfunkciju.
- 47 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 83.–96. un 113.–123. punktā Vispārējā tiesa ir vienīgi pārbaudījusi, vai uz attiecīgajām precēm principā var būt virsmas raksts, un ka minētā sprieduma 133. punktā tā ir pārņēmusi Apelācijas padomes izdarīto vispārīgo konstatējumu, saskaņā ar kuru vispārējā pieredze liecina, ka virsmas rakstiem ir raksturīgi bezgala daudzi dažādi dizaini. Taču šis konstatējums neaizstājot attiecīgās nozares standartu un prakses noteikšanu attiecībā uz katru pieteiktās preces kategoriju, it īpaši ņemot vērā, ka tādas preces kā “medicīnas iekārtas un instrumenti”, “zirglietas” vai “apavi” nevarot tikt iedalītas kādā homogēnu preču kategorijā.
- 48 *EUIPO* galvenokārt uzskata, ka pirmā pamata otrā daļa ir nepieņemama un – pakārtoti – nepamatota.

– Tiesas vērtējums

- 49 Ir jānorāda, ka ar pirmā pamata otro daļu apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā apgalvo, ka Vispārējā tiesa, nenosakot attiecīgās nozares standartus un praksi attiecībā uz katru strīdus apzīmējumam pieteikto preču kategoriju, lai izvērtētu aizsardzībai pieteiktās starptautiskās preču zīmes atšķirtspēju, esot pieļāvusi kļūdu. Šī pamata daļa, kurā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza tiesību jautājumu, saskaņā ar šā sprieduma 29. punktā atgādināto judikatūru ir pieņemama apelācijas tiesvedībā.
- 50 Runājot par šīs pamata daļas pamatotību, ir jākonstatē, ka tā ir balstīta uz kļūdainu pārsūdzētā sprieduma izpratni.

- 51 Proti, pārsūdzētā sprieduma 70.–128. punktā Vispārējā tiesa pirmām kārtām izskatīja jautājumu, vai konkrētajā gadījumā saistībā ar attiecīgajām precēm ir piemērojama judikatūra par apzīmējumiem, kas ir sajaucami ar preču izskatu, ņemot vērā minētā sprieduma 55. punktā definēto kritēriju, proti, ka vienīgi tad, ja virsmas raksta izmantošanas varbūtība, ņemot vērā attiecīgo preču raksturu, ir niecīga, šāds apzīmējums nevar tikt uzskatīts par virsmas rakstu. Vispārējā tiesa veica šo analīzi attiecībā uz katru attiecīgo preču kategoriju un atbilstoši konkrētās nozares standartiem un praksei izvērtēja, vai varbūtība, ka uz minētajām precēm būs virsmas raksts, ir vai nav niecīga.
- 52 Otrām kārtām, pārsūdzētā sprieduma 129.–147. punktā Vispārējā tiesa saistībā ar precēm, attiecībā uz kurām Apelācijas padome bija pamatoti piemērojusi judikatūru par trīsdimensiju preču zīmēm, pārbaudīja, vai minētā padome tāpat pamatoti bija secinājusi, ka šis apzīmējums būtiski neatšķiras no attiecīgo nozaru standartiem vai prakses un ka tādēļ tam nav atšķirtspējas.
- 53 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 131. un 132. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka strīdus apzīmējums ir vienkāršs raksts, ko veido vienkārša viļņotu līniju, kuras atkārtoti savstarpēji krustojas, kombinācija, un noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par to, ka formas, kas veido šo apzīmējumu, jau ir neparastas, ja tās tiek aplūkotas atsevišķi. Pārsūdzētā sprieduma 133. punktā Vispārējā tiesa – līdzīgi tam, ko bija norādījusi Apelācijas padome, – piebilda, ka vispārējā pieredze liecina, ka rakstiem, kurus izmanto uz virsmām, ir raksturīgi bezgala daudzi dažādi dizaini un ka rakstu, kurus izmanto uz virsmām, elementiem bieži ir tādas vienkāršas ģeometriskas formas kā punkti, apli, taisnstūri vai līnijas, kuras var būt taisnas, kā arī likločiem vai viļņveidīgi augšup un lejup vērstas.
- 54 Pārsūdzētā sprieduma 136. punktā atgādinājusi, ka saskaņā ar atbilstošo judikatūru prasītājai, kas, nepiekrītot *EUIPO* vērtējumam, atsaucas uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspēju, ir jāiesniedz konkrēta un pamatota informācija, lai parādītu, ka šai preču zīmei piemīt vai nu raksturīgā atšķirtspēja, vai arī izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja, Vispārējā tiesa minētā sprieduma 137.–147. punktā izskatīja apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītos argumentus un pierādījumus.
- 55 Pārsūdzētā sprieduma 138. punktā, izskatot apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, saskaņā ar kuru Apelācijas padomei neesot bijis jāaprobežojas ar vispārīgiem apgalvojumiem attiecībā uz visām precēm vai pakalpojumiem kopumā, Vispārējā tiesa secināja, ka Apelācijas padomes izdarītais konstatējums, ka rakstiem, kurus izmanto uz virsmas, ir raksturīgi bezgala daudzi dažādi dizaini, nav ierobežoti attiecināms tikai uz konkrētu nozari. Minētā sprieduma 144. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka ar prasītājas sniegtajiem kurpju attēliem nevar tikt pierādīta būtiskas atšķirības starp strīdus apzīmējumu un apavu nozares standartiem un praksi esamība. Minētā sprieduma 145. punktā tā secināja, ka ar dažiem apavu iekšējo zoļu attēliem, kurus iesniegusi apelācijas sūdzības iesniedzēja, katrā ziņā nevar tikt pierādīta būtiskas atšķirības starp strīdus apzīmējumu un konkrētās nozares standartiem un praksi esamība, jo visos attēlos ir redzama iekšējo zoļu augšējā daļa. Attiecībā uz pārējām konkrētajām precēm Vispārējā tiesa konstatēja, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav sniegusi attēlus, lai pierādītu konkrēto nozaru standartus un praksi. Līdz ar to pārsūdzētā sprieduma 147. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka ar apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumiem nevar tikt pierādīta būtiskas atšķirības starp strīdus apzīmējumu un konkrēto nozaru standartiem un praksi esamība.
- 56 Šajos apstākļos Vispārējai tiesai nevar tikt pārmests, ka tā, izvērtējot strīdus apzīmējuma atšķirtspēju, neesot noteikusi konkrēto nozaru standartus un praksi.
- 57 No minētā izriet, ka pirmā apelācijas sūdzības pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par pirmā pamata trešo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 58 Pirmā pamata trešajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmet Vispārējai tiesai, ka tā, pārsūdzētā sprieduma 130., 131. un 133. punktā secinot, ka konkrētās starptautiskās preču zīmes radītais kopējais iespaids joprojām ir banāls un ka virsmas rakstus bieži veido vienkāršas ģeometriskas formas, tādas kā punkti, apli, taisnstūri vai līnijas, esot piemērojusi kritērijus, kas esot stingrāki par Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem.
- 59 Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja atsauca uz 2004. gada 16. septembra spriedumu *SAT.1/ITSB* (C-329/02 P, EU:C:2004:532, 41. punkts), no kura izrietot, ka kāda apzīmējuma kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrēšana nav pakļauta konstatējumam par zināmu preču zīmes īpašnieka izdomas vai iztēles līmeni, bet ir pakļauta tikai nosacījumam par šī apzīmējuma spēju nošķirt attiecīgās preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem. Taču strīdus apzīmējumu veidojošās savitās līnijas, kas savstarpēji krustojas 90 grādu leņķī, radot konkrētu un raksturīgu kopējo iespaidu, proti, “kauliņu rakstu”, un līdz ar to šī apzīmējuma radītais kopējais iespaids ļaujot tam norādīt uz izcelsmi.
- 60 *EUIPO* uzskata, ka pirmā pamata trešā daļa galvenokārt ir nepieņemama un – pakārtoti – nepamatota.

– Tiesas vērtējums

- 61 Ir jākonstatē, ka, lai gan pirmā pamata trešajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā norāda uz to, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, patiesībā tā apstrīd faktiska rakstura vērtējumus, kurus Vispārējā tiesa veikusi pārsūdzētā sprieduma 130., 131. un 133. punktā un saskaņā ar kuriem būtībā strīdus apzīmējuma radītais kopējais iespaids ir banāls. Tātad ar savu argumentāciju apelācijas sūdzības iesniedzēja cenšas panākt, lai Tiesa veiktu jaunu šī apzīmējuma novērtēšanu.
- 62 Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja šajā ziņā nenorāda uz faktu sagrozīšanu, ir jāsecina, ka atbilstoši šā sprieduma 29. punktā atgādinātajai judikatūrai pirmā pamata trešā daļa ir nepieņemama.
- 63 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā daļēji nepamatots un daļēji nepieņemams.

Par otro apelācijas sūdzības pamatu

Par otrā pamata pirmo daļu

– Lietas dalībnieku argumenti

- 64 Otrā pamata pirmajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma pamatojumā ir pieļautas pretrunas starp pārsūdzētā sprieduma 77. punktu, no vienas puses, un tā 76. un 78. punktu, no otras puses.
- 65 Proti, minētajā 77. punktā Vispārējā tiesa esot norādījusi, ka apzīmējuma raksturīgās atšķirtspējas vērtējums ir jābalsta uz šī apzīmējuma iezīmēm neatkarīgi no jebkādas ar to veiktas konkrētas izmantošanas. Taču minētajos 76. un 78. punktā Vispārējā tiesa esot atsaukusies uz paziņojumu, ko tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzēja bija sniegusi attiecībā uz strīdus apzīmējuma izmantošanu pagātnē.

66 *EUIPO* apgalvo, ka šī otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

– *Tiesas vērtējums*

67 Ir jākonstatē, ka otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir balstīta uz kļūdainu pārsūdzētā sprieduma izpratni.

68 Proti, ir jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 76.–78. punktā ietvertais pamatojums ir vērst uz to, lai atbildētu uz minētā sprieduma 74. punktā izklāstīto apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, saskaņā ar kuru viena un tā pati preču zīme nevarot vienlaikus būt divdimensiju virsmas raksts un trīsdimensiju virsma.

69 Šajā ziņā Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 75. punktā secinājusi, ka nekas neliedz ņemt vērā, no vienas puses, apzīmējuma divdimensiju izmantošanu un, no otras puses, tā trīsdimensiju izmantošanu, minētā sprieduma 76. punktā norādīja, ka tiesas sēdē apelācijas sūdzības iesniedzēja ir atzinusi, ka strīdus apzīmējums ir izmantots vairāk nekā 40 gadus uz apavu ārējām zolēm, un ka šāda izmantošana atbilst šī apzīmējuma kā reljefa virsmas raksta izmantošanai. Minētā sprieduma 77. punktā Vispārējā tiesa piebilda, ka apzīmējuma raksturīgās atšķirtspējas vērtējums ir jābalsta uz šī apzīmējuma iezīmēm neatkarīgi no jebkādas ar to veiktas konkrētas izmantošanas. Tā paša sprieduma 78. punktā tā norādīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācija tomēr nav loģiski vienota, jo, no vienas puses, tā apgalvo, ka starptautiskā preču zīme ir “ierasta” grafiska divdimensiju preču zīme, nevis virsmas raksts un, no otras puses, ka reljefa virsmas raksta izmantošana uz apavu ārējām zolēm arī veido minētās preču zīmes izmantošanu.

70 Tādējādi no pārsūdzētā sprieduma 76.–78. punkta izriet, ka Vispārējā tiesa ir vienīgi uzsvērusi apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentācijas nesaskaņotību. Šajos apstākļos nevar uzskatīt, ka šajos punktos ietvertajā pārsūdzētā sprieduma pamatojumā būtu pieļauta pretruna.

71 Tātad otrā apelācijas sūdzības pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.

Par otrā pamata otro daļu

– *Lietas dalībnieku argumenti*

72 Otrā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 75. punktā ir pieļauta pretruna attiecībā uz jautājumu, vai preču zīmes atšķirtspēja var tikt izvērtēta, balstoties uz tās divdimensiju un trīsdimensiju izmantošanu. Proti, minētajā punktā Vispārējā tiesa esot atsaukusies uz vienu no tās agrākiem spriedumiem, kurā tā bija ņēmusi vērā divus attiecīgās preču zīmes izmantošanas veidus. Taču, tā kā atšķirtspējas novērtējums esot jāveic katrā konkrētā gadījumā, ar atsauci uz Vispārējās tiesas agrāku spriedumu nevarot pietikt, lai konstatētu, ka preču zīmes atšķirtspēja var tikt izvērtēta saistībā ar tās divdimensiju un trīsdimensiju izmantošanu.

73 *EUIPO* norāda, ka otrā apelācijas sūdzības pamata otrā daļa nav pamatota.

– *Tiesas vērtējums*

74 Pārsūdzētā sprieduma 75. punktā Vispārējā tiesa ir atbildējusi uz apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, saskaņā ar kuru apstrīdētais lēmums esot pretrunīgs, jo viena un tā pati preču zīme nevar vienlaikus būt divdimensiju izmantošanas un trīsdimensiju izmantošanas objekts, un secinājusi, ka nekas neliedz ņemt vērā abus šīs preču zīmes izmantošanas veidus. Šajā ziņā tā ir atsaukusies uz 2015. gada 10. septembra spriedumu *EE/ITSB* (Baltu punktu attēlojums uz ziloņkaula fona) (T-144/14,

nav publicēts, EU:T:2015:615), kurā tā bija ņēmusi vērā šos abus izmantošanas veidus saistībā ar grafisku apzīmējumu, kuru veidoja baltu punktu attēlojums uz zilonkaula fona. No tā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka konkrētajā gadījumā apstrīdētais lēmums nav pretrunīgs šajā jautājumā.

- 75 Lai gan ir taisnība, kā to uzsver apelācijas sūdzības iesniedzēja, ka apzīmējuma atšķirtspējas novērtējums ir jāveic katrā konkrētā gadījumā, tomēr Vispārējā tiesa, pamatojot savu šīs atšķirtspējas novērtējumu, var atsaukties uz līdzīgiem gadījumiem, un tas taču nenozīmē, ka tā ir nonākusi pretrunās.
- 76 Līdz ar to otrā apelācijas sūdzības pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepamatota un tāpat otrs pamats tāpat ir noraidāms.

Par trešo apelācijas sūdzības pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 77 Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 134.–139. punktā Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus, jo fakti, kurus tā uzskatīja par “vispārzināmiem”, acīmredzami par tādiem neesot uzskatāmi attiecībā uz virsmas raksta izmantošanu strīdīgajām precēm, kas ietilpst 10., 18. un 25. klasē Nicas nolīguma izpratnē. Apelācijas sūdzības iesniedzēja šajā ziņā tostarp norāda, ka ar to vien, ka daļai no attiecīgajām precēm var būt virsmas raksts, nepietiek, lai par vispārzināmu uzskatītu faktu, ka šajās precēs faktiski tiek izmantots virsmas raksts un ka konkrētā starptautiskā preču zīme būtiski neatšķiras no virsmas rakstiem, kādi parasti tiek izmantoti konkrēto preču nozarē.
- 78 Tādējādi nevarot uzskatīt par vispārzināmu faktu, ka medicīnas, ķirurģiskie, zobārstniecības un veterinārie instrumenti, ādas un ādas imitācijas, pastaigu spieķi, ortopēdiskās kurpes, iekšējās zoles, pēdu un apavu ieliktņi, karpju sastāvdaļas un piederumi, it īpaši ieliktņi, pazoles, starpsoles, iejūgi, ceļojuma somas apģērbu glabāšanai, dokumentu mapes un bagāžas somas, parasti ietver virsmas rakstu.
- 79 EUIPO norāda, ka trešais apelācijas sūdzības pamats ir nepieņemams.

Tiesas vērtējums

- 80 Ir jāatgādina, ka, ņemot vērā pamata, kas attiecas uz faktu sagrozīšanu, izņēmuma raksturu, LESD 256. pantā, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmajā daļā un Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunktā it īpaši ir noteikts, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam ir konkrēti jānorāda, kurus elementus Vispārējā tiesa ir sagrozījusi, un jānorāda kļūdas analīzē, kuru dēļ tā, viņaprāt, ir izdarījusi šo sagrozīšanu. Šādi sagrozīšanai ir acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem tādējādi, ka nav jāveic jauna faktu un pierādījumu izvērtēšana (spriedumi, 2016. gada 17. marts, *Naazneen Investments/ITSB*, C-252/15 P, nav publicēts, EU:C:2016:178, 69. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2018. gada 6. jūnijs, *Apcoa Parking Holdings/EUIPO*, C-32/17 P, nav publicēts, EU:C:2018:396, 47. un 48. punkts).
- 81 Konkrētajā gadījumā ir jākonstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja vienīgi apgalvo, ka fakti, kurus Vispārējā tiesa uzskatīja par “vispārzināmiem”, acīmredzami par tādiem neesot uzskatāmi attiecībā uz virsmas raksta izmantošanu strīdīgajām precēm, kas ietilpst 10., 18. un 25. klasē Nicas nolīguma izpratnē, bet šī apgalvojuma atbalstam nesniedz nevienu pierādījumu tam, ka šajā ziņā Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi faktus.
- 82 Līdz ar to trešais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

83 No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *EUIPO* ir prasījis piespriet *Birkenstock Sales* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež *Birkenstock Sales* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (desmitā palāta) nospriež:

- 1) **Apelācijas sūdzību noraidīt.**
- 2) ***Birkenstock Sales GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]